

[Kim Behnke]

Hvad angår den politiske side af sagen, vil fru Lilli Gyldenkilde ved at læse bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 24 kunne finde i hvert fald mindst én sag, så vidt jeg husker fra Århus Amtsråd. Desværre var det en politisk kollega til fru Lilli Gyldenkilde i Århus Amtsråd, som så en mulighed for at profilere sig selv politisk ved at tage en sag op i amtsrådet, hvor alt lå klart, med det resultat, at sagsbehandlingstiden blev forlænget så meget, at den pågældende virksomhed ikke etablerede sig, men flyttede over amtsgrænsen fra Skanderborg til Hedensted ved Vejle i stedet for.

Det er ærgerligt, når politikere i den situation ikke kender deres besøgelsestid, og det er derfor, jeg siger, at jeg håber, både lokalpolitikere og lokale embedsmænd rundt omkring vil sige: Dette her er en opgave, vi skal løse, og som skal være en succes, og så gemmer vi de andre ting til de mange andre sager, hvor vi kan køre politisk eller ideologisk skoleridt.

Lone Dybkjær (RV):

I betragtning af, at der forestår nogle udvalgs møder, vil jeg nok gøre mit indlæg mindre provokerende, end jeg kan forestille mig jeg ellers kunne have haft lyst til at gøre i forskellige sammenhænge, i håbet om at vi derved kan dæmpe debatten og gøre os færdige, sådan at vi ikke skal sidde herinde til klokken et i nat igen.

Men der er dog to ting, det er lidt vigtigt at sige, når vi diskuterer forlig. Den ene er, at hvis Socialdemokratiet havde været med til den pakke, vi her har til behandling, var det blevet en forsøgsordning, for det var det, vi mente var formålet med det hele, og så var oplæringsydelsen – jeg vil gerne blive ved med at sige, at det er en ydelse, og jeg skal vende tilbage til, hvorfor jeg ikke kalder det en løn, og hvorfor jeg mener, det er forkert at blive ved med at kalde det en løn – udløbet den 1. januar 1994.

Dermed være ikke sagt, hvad der var sket efterfølgende, f. eks. om vi havde fortsat det, men så havde vi lavet et eksperiment, der viste, hvordan det gik. Nu gik det som bekendt anderledes, fordi Socialdemokratiet ikke ville være med.

Om den anden del vil jeg gerne sige, at hvis Socialdemokratiet havde været med, havde erhvervszonerne fået et lidt andet omfang, en lidt anden struktur og et lidt andet indhold, end de

får, når det er Fremskridtspartiet, der deltager, for Socialdemokratiet havde jo peget på nogle punkter, som de følte var ømme. Sådan går det altså somme tider, når man ikke deltager i forlig, men lader andre gå til bordet i stedet for.

Dernæst vil jeg gerne sige om Det Radikale Venstres principielle holdning til dette her, at vi synes, problemerne med arbejdsløsheden i Danmark er så alvorlige – og vi synes, vi har fået så meget styr på den overordnede økonomi, at vi kan tillade os det – at vi er nødt til at sige, at nu er vi villige til at vove et øje. Og vi er faktisk villige til at sætte nogle forsøg i gang, hvis resultater vi ikke kender. Det er jo sådan set det, det handler om. Vi er villige til at lave nogle forsøg, hvis resultater vi ikke kender, og det, vi prøver at sikre os ved disse forsøg, er, at der ikke sker varig skade på noget som helst. Og med al respekt tror jeg altså ikke, der sker varig skade, fordi man skal arbejde en kort periode på den måde, som det er beskrevet her.

Vi har altså ment, at det, hele denne øvelse gik ud på, var at prøve på at lave nogle forsøg, som vi blev klogere af, og hvis resultater vi ikke kendte på forhånd.

Det synes jeg faktisk er ganske vigtigt at holde sig for øje, for det er egentlig det, der var formålet med det hele. Det var grunden til, at vi satte Zeuthenudvalget i gang, og det er grunden til, at Socialreformkommissionen er kommet i gang. Det har Socialdemokratiet måske ikke været så interesseret i, men den er nu altså ikke desto mindre i gang, også med socialdemokratisk deltagelse. Og endelig er Skatteudvalget også blevet sat i gang.

Vi har så ment, at det var godt i den periode, hvor udvalgene arbejdede, i det mindste at søge at få sat noget andet i gang, primært for at aktivere de unge, der går omkring og føler sig udstødt af samfundet. Det er jo det, det handler om.

Så vil jeg godt gå tilbage til oplæringsydelsen og mere til klarificering sige til fru Lilli Gyldenkilde: Det handler jo om unge op til 25 år, altså de 23-24-årige. Det er ikke de 25-årige, men de 23-24-årige, der får 67 kr. i timen ved omregning. Det er vigtigt at sige, at det er en oplæringsydelse. Det er også vigtigt at understrege, at ingen får mindre, end de får i dag, og derfor er det udelukkende et spørgsmål om, hvor mange timer man skal arbejde. Ingen får en ydelse forskellig fra den, de får i dag, den